

Posudek vedoucí diplomové práce na diplomovou práci studentky Evy Huderové

na téma „Trest domácího vězení, jeho výkon a kontrola“

Zaměření diplomové práce, její základní koncepce a systematika

Předložená diplomová práce se zabývá trestem domácího vězení, což je relativně nový trestněprávní institut, který byl do českého právního řádu zaveden až v roce 2010. Statistiky ukazují, že navzdory více než tříleté existenci tohoto trestu a snahám zákonodárce o posun směrem k restorativní justici není doposud ukládání tohoto druhu trestu příliš rozšířeno, a proto se nepochybně stále jedná o velmi aktuální téma.

Práce je členěna obvyklým způsobem na jednotlivé kapitoly. Po obvyklém úvodu se autorka v první kapitole zabývá základními teoretickými východisky, konkrétně pojmem a účelem trestu. Na to navazuje druhá kapitola, v níž autorka v návaznosti na koncept tzv. restorativní justice pojednává o ostatních alternativních trestech, které české právo zná. Stěžejní část práce je obsažena ve třetí, nejrozsáhlejší kapitole, kde autorka podrobně rozebírá historii a důvody zavedení trestu domácího vězení na našem území, jakož i jeho aktuální úpravu v pozitivním právu (a to nejen v trestním zákoníku, ale i např. v trestním řádu, zákoně o soudnictví ve věcech mládeže či prováděcích vyhláškách); zvláštní pozornost je pak věnována otázce elektronického monitoringu odsouzených osob. Čtvrtá kapitola představuje stručný exkurz do právní praxe jiných států, jmenovitě USA, Slovenska, Rakouska a Polska. V páté kapitole (závěru) pak autorka stručně sumarizuje zjištění, ke kterým v rámci své práce dospěla. Kromě výše uvedeného pak práce obsahuje seznam zdrojů, resumé v českém a anglickém jazyce a rovněž jednu přílohu (rozhovor s Mgr. Michalem Špejdrou, vedoucím pracovníkem Probační a mediační služby ve středisku Praha, na téma trestu domácího vězení).

Hodnocení struktury práce a úrovně zpracování

Obsahové členění práce je logické a odpovídá zvyklostem pro tento typ prací.

Vzhledem k poměrně krátké době, po kterou je možno trest domácího vězení v České republice ukládat, je práce převážně popisná a věnuje se spíše teoretickým otázkám. Z vědeckého hlediska by určitě bylo přínosné, kdyby autorka vyhledala a do práce vložila též konkrétní praktické příklady (např. soudní rozhodnutí ukládající tento trest, konkrétní komplikace nastalé při jeho výkonu apod.), nicméně vzhledem k povaze a rozsahu práce nelze tuto absenci hodnotit jako závažnou.

Drobnou výhradu mám ke kapitole o zahraničních právních úpravách, která je sice velmi zajímavá, ale je poněkud stručná a v rámci jednotlivých zemí není zpracována jednotným způsobem umožňujícím vzájemné porovnání dopadů příslušné právní úpravy na trestní politiku a kriminalitu v dané zemi (v této souvislosti by např. bylo vhodné vložit statistické údaje). Objevila se zde i drobná faktická nepřesnost, když autorka na str. 68 odkazuje (správně) na § 156b rakouského zákona o výkonu trestu odnětí svobody, avšak v příslušné poznámce pod čarou je (nesprávný) odkaz na trestní řád (Strafprozessordnung, StPO).

Hodnocení formálních aspektů práce

Autorka vychází z poměrně rozsáhlého souboru pramenů, s nimiž adekvátním způsobem pracuje. Poznámkový aparát je rovněž přiměřený rozsahu a povaze práce.

Celkový dojem z práce však nezanedbatelnou měrou snižují časté překlepy (např. na str. 17 na prvním řádku je navíc jeden znak „š“; na str. 31 na šestém řádku odspodu je na místo „*nedbalostní (trestný čin)*“ uvedeno „*nedbalostí*“; na str. 35 je účinnost novely č. 330/2011 Sb. nesprávně vázána na 1. prosinec 2012; na str. 44 na čtvrtém řádku nové kapitoly autorka na místo na § 334a až § 334h odkazuje na „*paragraf 334 odst. písm. a) až h)*“ a mnohé další) a pravopisné i stylistické chyby (např. chyba ve shodě podmětu s přísudkem na str. 9 na sedmém řádku odspodu či na str. 50 na šestém řádku; úsměvně pak působí i textace na str. 63 na čtvrtém řádku kapitoly 4.1 „*[v] počátcích hráli roly ekonomické úvahy...*“).

Velké nedostatky jsou též v interpunkci, kdy nesprávné umístění větných čárek je místy na újmu srozumitelnosti textu.

Deficity vykazuje i formátování, kdy např. na str. 73 jsou části bibliografických údajů omylem umístěny do samostatné odrážky (např. č. 3); citace některých internetových zdrojů pak neodpovídají normě (srov. např. č. 9-12 na str. 78-79).

Závěr a náměty pro obhajobu

I přes uvedené výhrady považuji předloženou práci za relevantní podklad pro obhajobu. Z věcného hlediska nemám k práci žádných závažnějších připomínek (až na výjimky, srov. výše), avšak četné nedostatky formálního charakteru svědčí o určité nedůslednosti autorky a poněkud kazí celkový dojem.

V průběhu obhajoby by autorka mohla komisi seznámit s dalším případným vývojem v otázce elektronického sledování odsouzených k trestu domácího vězení (na str. 62 autorka zmiňuje, že by v průběhu června 2013 měl být vypsán nový záměr na dodávku a zajištění provozu zařízení k elektronickému monitoringu odsouzených k trestu domácího vězení). Rovněž by mohla zodpovědět, jak by se slučovalo plošné systematické elektronické sledování odsouzených k trestu domácího vězení se zvláštními právními předpisy, zejména pak se zákonem o ochraně osobních údajů.

Na základě výše uvedených skutečností navrhuji pro tuto chvíli klasifikaci předložené práce známkou **velmi dobře**.

V Praze dne 30. srpna 2013

doc. JUDr. Mgr. Jana Navrátilová, Ph.D.
vedoucí diplomové práce